

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

16. oktober 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 612/2009 — eksportrestitutioner — forordning (EF) nr. 376/2008 — ordningen med eksportlicenser — udførselsangivelse indgivet forud for eksportlicensens udstedelse — udførsel foretaget inden for eksportlicensens gyldighedsperiode — afhjælpning af mangler«

I sag C-387/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 4. juli 2013, indgået til Domstolen den 8. juli 2013, i sagen:

VAEX Varkens- en Veehandel BV

mod

Productschap Vee en Vlees,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af dommerne A. Borg Barthet, som fungerende formand for Sjette Afdeling, M. Berger og F. Biltgen (refererende dommer),

generaladvokat: M. Szpunar

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- VAEX Varkens- en Veehandel BV ved advocaat T. Linssen
- den nederlandske regering ved B. Koopman og M. Bulterman, som befuldmægtigede
- Rådet for Den Europæiske Union ved E. Karlsson og B. Driessen, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved H. Kranenborg og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede,

* Processprog: nederlandsk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen og i givet fald gyldigheden af det regelsæt, der finder anvendelse på eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, dvs. for det første Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 af 7. juli 2009 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EUT L 186, s. 1) og for det andet Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter (EUT L 114, s. 3) og Kommissionens forordning (EF) nr. 382/2008 af 21. april 2008 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød (EUT L 115, s. 10).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem det nederlandske selskab VAEX Varkens- en Veehandel BV (herefter »VAEX«) og Productschap Vee en Vlees (herefter »PVV«) vedrørende et afslag på udbetaling af en eksportrestitution og tilbageholdelsen af den med henblik på udstedelsen af en eksportlicens' stillede sikkerhed.

Retsforskrifter

- 3 15., 21. og 27. betragtning til forordning nr. 376/2008 har følgende ordlyd:
»(15) Import- og eksportlicenser giver ret til henholdsvis at indføre eller udføre, og de skal følgelig forelægges ved antagelsen af ind- eller udførselsangivelsen.
[...]
(21) De fællesskabsforordninger, hvorved de pågældende licenser og attester er indført, bestemmer, at sikkerhedsstillelsen helt eller delvis fortabes, hvis indførslen eller udførslen ikke er sket eller kun delvis er sket inden for licensens gyldighedsperiode [...]
(27) I visse sektorer, der falder ind under fælles markedsordninger, gælder det, at eksportlicenser først udstedes efter en betænkningstid. Denne frist skal gøre det muligt at vurdere markedssituationen og, navnlig i tilfælde af vanskeligheder, at suspendere verserende ansøgninger, hvilket medfører, at de afvises. [...]«
- 4 Forordningens artikel 7 bestemmer:
»1. Import- eller eksportlicensen berettiger og forpligter til ved anvendelse af licensen inden for dens gyldighedsperiode at indføre henholdsvis udføre den angivne mængde af det pågældende produkt eller den pågældende vare, undtagen i tilfælde af force majeure.
[...]
2. Eksportlicensen med forudfastsættelse af restitutionen forpligter til i henhold til licensen i dens gyldighedsperiode at udføre den angivne mængde af de pågældende produkter, undtagen i tilfælde af force majeure.

Kan produkterne kun udføres mod fremlæggelse af en eksportlicens, er eksportlicensen med forudfastsættelse af restitutionen afgørende for retten til at udføre og retten til restitution.

[...]«

5 Nævnte forordnings artikel 22 har følgende ordlyd:

»1. Ved fastlæggelsen af licensernes gyldighedsperiode anses de for udstedt på dagen for ansøgningens indgivelse, idet denne dag tæller med i licensens gyldighedsperiode. Licensen kan dog først anvendes fra dens faktiske udstedelse.

2. Det kan fastsættes, at licensens gyldighedsperiode skal regnes fra dagen for den faktiske udstedelse, og i så fald medtages den faktiske udstedelsesdag ved beregningen af licensens udløbsdato.«

6 Samme forordnings artikel 23 bestemmer:

»1. Licenseksemplar nr. 1 fremlægges:

[...]

b) når det drejer sig om en eksportlicens eller attest med forudfastsættelse af restitution, for det toldsted, der antager angivelsen vedrørende udførsel.

[...]

2. Licenseksemplar nr. 1 fremlægges eller skal være til rådighed for toldmyndighederne ved antagelsen af den i stk. 1 omhandlede angivelse.«

7 Artikel 24 i forordning nr. 376/2008 bestemmer:

»1. Uanset artikel 23 kan en medlemsstat tillade, at licensen:

a) indgives til det udstedende organ eller til den myndighed, der skal udbetale restitutionen

[...]

6. I tilfælde af udførte produkter, som der ikke skal fremlægges en eksportlicens for, men som restitutionen er fastsat for ved hjælp af en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, kan forretningen, hvis det dokument, der ved eksport anvendes til at opnå en restitution, ved en fejl ikke indeholder nogen henvisning til bestemmelserne i nærværende artikel og/eller nogen oplysning om licensens nummer, eller hvis oplysningen er forkert, fuldbyrdes, for så vidt følgende betingelser opfyldes:

a) [D]e myndigheder, der står for udbetaling af restitutioner, er i besiddelse af en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen for det pågældende produkt, der gælder på dagen for antagelsen af angivelsen.

b) [T]ilstrækkelige beviser er til rådighed for de kompetente myndigheder til at fastslå forbindelsen mellem den udførte mængde og eksportlicensen.«

8 I forordningens artikel 34, stk. 2, fastsættes:

»Medmindre andet følger af artikel 39, 40 eller 47, fortabes sikkerhedsstillelsen, når import- eller eksportforpligtelsen ikke er blevet opfyldt, med et beløb, der svarer til forskellen mellem:

- a) 95% af den i licensen angivne mængde, og
- b) den rent faktisk indførte mængde.

[...]«

9 Fjerde og tiende betragtning til forordning nr. 612/2009 er affattet således:

«(4) Udførselsdagen skal forstås som den dag, på hvilken toldvæsenet antager det dokument, hvori eksportøren tilkendegiver, at han har til hensigt at udføre de produkter, for hvilke han ansøger om eksportrestitution. Formålet med dette dokument er bl.a. at henlede toldvæsenets opmærksomhed på, at den pågældende transaktion foretages med fællesskabsstøtte, så der foretages den relevante kontrol. Fra tidspunktet for denne antagelse placeres produkterne under toldkontrol, indtil de faktisk udføres. Denne dato tjener som referencedato for konstateringen af mængden, arten og kendetegnene for det udførte produkt.

[...]

(10) For at opnå en ensartet fortolkning af begrebet udførsel fra Fællesskabet bør den dato, hvor produktet forlader Fællesskabets toldområde, lægges til grund.

10 I henhold til forordningens artikel 3:

»[...] opstår retten til restitution:

- ved udpassagen fra Fællesskabets toldområde, når der anvendes en fælles restitutionssats for alle tredjelande
- ved indførslen til et bestemt tredjeland, når der anvendes en differentieret restitutionssats for det pågældende tredjeland.«

11 Forordningens artikel 4, stk. 1, bestemmer:

»Retten til restitution forudsætter, at der fremlægges en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, undtagen i forbindelse med udførsel af varer.

[...]«

12 I henhold til samme forordnings artikel 5, stk. 1 og 2, forstås ved »udførselsdagen« den dato, på hvilken toldmyndighederne antager den udførselsangivelse, hvori det angives, at der vil blive ansøgt om restitution. Datoen for antagelse af udførselsangivelsen lægges til grund ved bestemmelse af bl.a. restitutionssatsen, de justeringer, der skal foretages og mængden af det udførte produkt samt dets art og egenskaber.

13 I henhold til artikel 5, stk. 7, tredje afsnit, i forordning nr. 612/2009 skal det kompetente toldsted kunne foretage fysisk kontrol og træffe de fornødne identifikationsforanstaltninger for transporten til det toldsted, hvor ladningen forlader Fællesskabets toldområde.

14 Niende betragtning til forordning nr. 382/2008 har følgende ordlyd:

»Meddelelsen af beslutninger vedrørende ansøgninger om eksportlicenser bør endvidere først ske efter en vis betænkningstid. Denne frist skal gøre det muligt for Kommissionen at vurdere, hvilke mængder der ansøges om, samt udgifterne i forbindelse hermed og i givet fald fastsætte særlige foranstaltninger for de verserende ansøgninger. [...]«

15 Forordningens artikel 9 bestemmer:

»Uanset artikel 5, stk. 1, i [Kommissionens] forordning (EF) nr. 1291/2000 [af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter (EFT L 152, s. 1)] skal der ved udførsel af produkter fra oksekødsektoren, for hvilke der er ansøgt om eksportrestitution, forelægges en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, jf. nærværende forordnings artikel 10 til 16.«

16 Artikel 10 i forordning nr. 382/2008 bestemmer:

»1. Ved eksport af produkter, hvortil der søges om restitution, og hvortil der udstedes en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, fastsættes licensernes gyldighed beregnet fra udstedelsesdatoen, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000, til:

- a) fem måneder plus indeværende måned for produkter henhørende under KN-kode 0102 10 og 75 dage for produkter henhørende under KN-kode 0102 90 og ex 1602
- b) 60 dage for andre produkter.

[...]«

17 Artikel 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«) bestemmer:

»1. Toldmyndighederne kan uden videre eller efter anmodning fra klarereren foretage en revision af angivelsen efter varernes frigivelse.

2. Efter at have frigivet varerne kan toldmyndighederne foretage kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende import eller eksport af de pågældende varer samt i forbindelse med senere erhvervsmæssige transaktioner med de samme varer for at sikre sig, at oplysningerne på angivelse er rigtige. Kontrollen kan gennemføres over for klarereren og alle personer, som direkte eller indirekte af forretningsmæssige grunde er berørt af transaktionerne, samt alle andre personer, der i kraft af deres erhverv måtte være i besiddelse af de nævnte dokumenter og data. Myndighederne kan også undersøge varerne, hvis disse kan frembydes.

3. Fremgår det af en revision af angivelsen eller af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gælder for den pågældende toldprocedure, er blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, træffer toldmyndighederne under overholdelse af eventuelle gældende bestemmelser de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 18 Den 15. oktober 2009 ansøgte VAEX PVV om udstedelse af en eksportlicens for et parti kvier til eksport til Rusland. Med henblik på udstedelsen af dette certifikat havde selskabet stillet en sikkerhed på et beløb på 6 448 EUR. Den 15. og 16. oktober 2009 fremsendte PVV dokumenterne med overskriften »Opgørelser over stillede garantier og anlægsaktiver« til VAEX, hvori nævntes eksportlicenserne med henholdsvis nr. 100308 og nr. 100315.
- 19 Ifølge VAEX bekræftede en af PVV's fuldmægtige i forbindelse med en telefonisk samtale den 19. oktober 2009, der omhandlede den ansøgte eksportlicens, brugen af licensen med nr. 100315 til en udførselsangivelse den følgende dag. PVV har imidlertid bestridt, at en sådan oplysning er blevet afgivet telefonisk.
- 20 Den 20. oktober 2009 indgav VAEX en udførselsangivelse for det omhandlede parti kvier. Denne angivelse indeholdt en ansøgning om eksportrestitution på baggrund af eksportlicensen med nr. 100315. Toldmyndighederne accepterede denne udførselsangivelse samme dag.
- 21 Den 21. oktober 2009 udstedte PVV eksportlicensen med nr. 100344 med henblik på den af VAEX ansøgte eksport. Den 22. oktober 2009 forlod det omhandlede parti kvier Den Europæiske Unions toldområde og ankom til destinationen den 26. oktober 2009.
- 22 Ved afgørelse af den 6. juli 2010 gav PVV afslag på VAEX' ansøgning om eksportrestitution og krævede tilbageholdelse af den garanti, der var stillet med henblik på udstedelsen af nævnte eksportlicens.
- 23 Den af VAEX fremsatte klage over denne afgørelse blev afvist af PVV med den begrundelse, at eksporten ikke havde fundet sted inden for nævnte licens' gyldighedsperiode.
- 24 VAEX anlagde sag ved College van Beroep voor het bedrijfsleven (administrativ appelret for økonomiske anliggender) med henblik på tildeling af den ansøgte restitution og frigivelse af sikkerhedsstillelsen.
- 25 Denne retsinstans har vurderet, at afgørelsen af sagen afhænger af, om udbetalingen af eksportrestitutionen er betinget af, at udførselsangivelsen er blevet indgivet inden for eksportlicensens gyldighedsperiode.
- 26 Den forelæggende ret har imidlertid konstateret, at såvel regelsættet, der finder anvendelse på restitutioner, som det, der vedrører eksportlicenser, kan fortolkes både til fordel og til ulempe for VAEX' argumentation, hvorefter restitutionen er skyldig, når eksporten har fundet sted inden for eksportlicensens gyldighedsperiode.
- 27 I det tilfælde, hvor det anvendelige regelsæt er til hinder for en efterfølgende berigtigelse, der muliggør udbetaling af den af VAEX ansøgte eksportrestitution, har den forelæggende ret desuden udtrykt tvivl om gyldigheden af et sådant regelsæt, bl.a. henset til anvendelsen af proportionalitetsprincippet.
- 28 College van Beroep voor het bedrijfsleven har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er de i dette tilfælde anvendelige EU-retlige bestemmelser i en sag som den foreliggende til hinder for:
- a) udbetaling af den ansøgte restitution
 - b) frigivelse af en sikkerhed, der blev stillet i forbindelse med ansøgningen om licens?

- 2) Såfremt det ene eller begge disse spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Er de pågældende EU-retlige bestemmelser til hinder for en efterfølgende berigtigelse, således at der efterfølgende kan afskrives på licensen, og at restitutionen på dette grundlag efterfølgende kan udbetales, henholdsvis at den stillede sikkerhed kan frigives?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, spørges: Er de pågældende EU-retlige bestemmelser ugyldige, for så vidt som de ikke bestemmer, at restitutionen udbetales, henholdsvis at den stillede sikkerhed frigives, i et tilfælde som det foreliggende, hvor licensen er blevet anvendt en dag for tidligt?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 29 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om bestemmelserne i forordning nr. 612/2009 samt dem i forordning nr. 376/2008 og i forordning nr. 382/2008 i princippet er til hinder for udbetaling af en ansøgt eksportrestitution og frigivelse af den sikkerhed, der er stillet i denne henseende, når den omhandlede eksportør ikke var i besiddelse af en gyldig eksportlicens på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen, selv om den faktiske udførsel af de pågældende varer fandt sted inden for den periode, hvor den eksportlicens, der var blevet udstedt til eksportøren, var gyldig.
- 30 Det må i denne henseende konstateres, at artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 612/2009 bestemmer, at retten til restitution forudsætter, at der fremlægges en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen til de kompetente toldmyndigheder.
- 31 Da artikel 4 i forordning nr. 612/2009 er placeret under denne forordnings almindelige bestemmelser vedrørende retten til restitution, bemærkes det, at Domstolen allerede for så vidt angår artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), hvis indhold svarer til indholdet i artikel 5 i forordning nr. 612/2009, og som også er en del af de almindelige bestemmelser, har fastslået, at de i denne artikel 3 omhandlede oplysninger ikke alene bruges med henblik på den matematiske beregning af restitutionens nøjagtige størrelse, men i højere grad som grundlag for afgørelsen af, om ansøgeren har ret til restitution, og til at udløse proceduren for efterprøvelse af restitutionsansøgningen (dom Dachsberger & Söhne, C-77/08, EU:C:2009:172, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).
- 32 Angående de efterprøvelser, der skal udføres, bestemmer artikel 5, stk. 7, i forordning nr. 612/2009, at det kompetente toldsted skal kunne foretage fysisk kontrol af de varer, for hvilke der er ansøgt om eksportrestitution, og træffe de fornødne identifikationsforanstaltninger for transporten til det toldsted, hvor ladningen forlader Unionens toldområde.
- 33 Disse kontroller er nødvendige, for at formålene med EU-lovgivningen på området for eksportrestitutioner kan opfyldes (jf. i denne retning domme Dachsberger & Söhne, EU:C:2009:172, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis, og Südzucker m.fl., C-608/10, C-10/11 og C-23/11, EU:C:2012:444, præmis 43).
- 34 Heraf følger, at forevisningen af eksportlicensen udgør en afgørende del af proceduren for efterprøvelse af restitutionsansøgninger.

- 35 Forordning nr. 612/2009 indeholder under alle omstændigheder ingen præciseringer for så vidt angår de foranstaltninger, som forevisningen af eksportlicensen er underlagt. Disse præciseringer fremgår af forordning nr. 376/2008 og nærmere bestemt angående oksekødsektoren af forordning nr. 382/2008.
- 36 Ifølge 15. betragtning til forordning nr. 376/2008 giver eksportlicenser ret til henholdsvis at indføre eller udføre, og de skal følgelig forelægges ved antagelsen af ind- eller udførselsangivelsen.
- 37 I henhold til denne forordnings artikel 7 berettiger og forpligter eksportlicensen til ved anvendelse af licensen inden for dens gyldighedsperiode at udføre den angivne mængde af det pågældende produkt eller den pågældende vare.
- 38 Hvad angår en eksportlicens' gyldighedsperiode fremgår det af artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 376/2008, at licenserne anses for udstedt på dagen for ansøgningens indgivelse, men de kan dog først anvendes fra deres faktiske udstedelse. Ifølge denne forordnings artikel 22, stk. 2, er det imidlertid muligt at fravige denne regel ved at fastsætte, at licensens gyldighedsperiode skal regnes fra dagen for den faktiske udstedelse, idet denne mulighed bl.a. er fastsat i artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 382/2008.
- 39 Som det fremgår af 27. betragtning til forordning nr. 376/2008 og niende betragtning til forordning nr. 382/2008, gælder det i visse sektorer, der falder ind under fælles markedsordninger, at eksportlicenser først udstedes efter en betænkningstid, der gør det muligt for Europa-Kommissionen at vurdere markedssituationen, hvilke mængder der ansøges om, samt udgifterne i forbindelse hermed og i givet fald fastsætte særlige foranstaltninger for de verserende ansøgninger.
- 40 I medfør af artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 376/2008 fremlægges eksportlicensen for det toldsted, der antager angivelsen vedrørende udførsel. I overensstemmelse med denne forordnings artikel 23, stk. 2, skal licensen fremlægges eller være til rådighed for toldmyndighederne ved antagelsen af udførselsangivelsen.
- 41 Det følger af det ovenstående, at eksportøren i princippet skal fremlægge en gyldig eksportlicens i forbindelse med det kompetente toldsteds antagelse af udførselsangivelsen. Den omstændighed, at eksportøren på tidspunktet for den faktiske udførsel af de pågældende varer var i besiddelse af en eksportlicens for disse varer, ændrer i princippet ikke på denne konklusion.
- 42 På baggrund af det ovenstående skal det første spørgsmål således besvares med, at bestemmelserne i forordning nr. 612/2009 samt dem i forordning nr. 376/2008 og i forordning nr. 382/2008 skal fortolkes således, at de i princippet er til hinder for udbetaling af en eksportrestitution og frigivelse af den sikkerhed, der er stillet i denne henseende, når den omhandlede eksportør ikke var i besiddelse af en gyldig eksportlicens på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen, selv om den faktiske udførsel af de pågældende varer fandt sted inden for den periode, hvor den eksportlicens, der var blevet udstedt til eksportøren, var gyldig.

Det andet spørgsmål

- 43 Med sit andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om bestemmelserne i forordning nr. 612/2009 samt dem i forordning nr. 376/2008 og i forordning nr. 382/2008 under omstændigheder, som de i hovedsagen foreliggende, er til hinder for en efterfølgende berigtigelse, der gør det muligt at afskrive udførslen på licensen, at udbetale eksportrestitutionen på dette grundlag og i givet fald at frigive den stillede sikkerhed.

- 44 Det bemærkes i denne henseende, at det for så vidt angår de faktiske omstændigheder i hovedsagen er ubestridt, at antagelsen af udførselsangivelsen fandt sted dagen før den faktiske udstedelse af eksportlicensen. Den faktiske udførsel af de i hovedsagen omhandlede varer fandt imidlertid sted efter udstedelsen af denne licens og inden for dennes gyldighedsperiode.
- 45 Forelæggelsesafgørelsen indeholder desuden ingen elementer, der gør det muligt at fastslå, at betænkningstiden, som omhandlet i denne doms præmis 39, ikke er blevet overholdt, eller at nøjagtigheden af oplysningerne i eksportlicensen – bortset fra den urigtige angivelse af eksportlicensens nummer – er blevet afkræftet i forbindelse med de kompetente myndigheders fysiske kontrol.
- 46 På denne baggrund skal det, således som Kommissionen har anført i sine skriftlige indlæg, efterprøves, om der kan foretages en efterfølgende berigtigelse af det fejlbehæftede dossier, der er indleveret til de kompetente myndigheder.
- 47 Det skal i denne henseende for det første bemærkes, at selv om forordning nr. 612/2009 ikke indeholder nogen bestemmelse, der gør det muligt at afhjælpe denne fejl, er der i artikel 24, stk. 6, i forordning nr. 376/2008 fastsat en mulighed for berigtigelse, bl.a. i tilfælde, hvor den myndighed, der står for udbetaling af restitutionen, er i besiddelse af en eksportlicens, der gælder på dagen for angivelsens antagelse.
- 48 Dette er dog netop ikke tilfældet i hovedsagen.
- 49 Domstolen har imidlertid allerede fastslået, at udførsel som omhandlet i forordning 621/2009 er en toldprocedure, og at toldkodeksens almindelige bestemmelser finder anvendelse på alle udførselsangivelser vedrørende varer, som giver anledning til eksportrestitution, med forbehold af særlige bestemmelser (jf. i denne retning dom *Nowaco Germany*, C-353/04, EU:C:2006:522, præmis 45-47). En efterfølgende berigtigelse af eksportlicensen kan således have hjemmel i toldkodeksens artikel 78 (jf. i denne retning dom *Südzucker m.fl.*, EU:C:2012:444, præmis 46).
- 50 Hvad for det andet angår rækkevidden af denne artikel 78 har Domstolen præciseret, at logikken i denne bestemmelse er at bringe toldproceduren i overensstemmelse med den faktiske situation (dom *Terex Equipment m.fl.*, C-430/08 og C-431/08, EU:C:2010:15, præmis 56). Nævnte bestemmelse sonderer i øvrigt ikke mellem fejl eller undladelser, der kan rettes, og andre, der ikke kan rettes (domme *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, præmis 63, og *Südzucker m.fl.*, EU:C:2012:444, præmis 47). Ordene »ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger« skal fortolkes som omfattende både indholdsmæssige fejl eller undladelser og fejlfortolkninger af gældende ret (domme *Overland Footwear*, EU:C:2005:624, præmis 63, og *Terex Equipment m.fl.*, EU:C:2010:15, præmis 56).
- 51 Heraf følger, at hvis eksportøren under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede anmoder toldmyndighederne om at foretage en berigtigelse af udførselsangivelsen, der medfører, at denne skal anses for at være foretaget på et senere tidspunkt, hvor eksportøren var i besiddelse af en gyldig eksportlicens, er en sådan berigtigelse i princippet tilladt i medfør af toldkodeksens artikel 78.
- 52 Med støtte i kodeksens artikel 78, stk. 1 »kan« toldmyndighederne således uden videre eller efter anmodning fra klareren foretage en revision af angivelsens dato og dermed datoen for antagelsen af denne.
- 53 Inden for rammerne af bedømmelsen, der i denne situation foretages af toldmyndighederne, tager disse navnlig hensyn til muligheden for at efterprøve oplysningerne i angivelsen, der skal revideres, og i anmodningen om revision (domme *Overland Footwear*, EU:C:2005:624, præmis 47, og *Terex Equipment m.fl.*, EU:C:2010:15, præmis 59).

- 54 Såfremt revisionen viser, at formålene med det omhandlede regelsæt ikke er blevet bragt i fare, navnlig fordi de varer, der er omfattet af udførselsangivelsen, faktisk er blevet udført, og de kompetente myndigheder er i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at fastlægge en forbindelse mellem den udførte mængde og den licens, der faktisk omfattede udførslen, skal toldmyndighederne i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 78, stk. 3, træffe de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de oplysninger, de råder over (jf. i denne retning domme *Overland Footwear*, EU:C:2005:624, præmis 52, og *Terex Equipment m.fl.*, EU:C:2010:15, præmis 62).
- 55 Det andet spørgsmål må følgelig besvares med, at bestemmelserne i forordning nr. 612/2009 samt dem i forordning nr. 376/2008 og i forordning nr. 382/2008, sammenholdt med toldkodeksens artikel 78, skal fortolkes således, at de i princippet ikke er til hinder for en efterfølgende berigtigelse af udførselsangivelsen, der gør det muligt at afskrive den omhandlede udførsel på licensen, at udbetale eksportrestitutionen på dette grundlag og i givet fald at frigive den stillede sikkerhed.

Det tredje spørgsmål

- 56 Under hensyn til besvarelsen af det andet spørgsmål er det ufornuddent at besvare det tredje præjudicielle spørgsmål.

Sagens omkostninger

- 57 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

- 1) **Bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 af 7. juli 2009 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter samt bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter og i Kommissionens forordning (EF) nr. 382/2008 af 21. april 2008 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød skal fortolkes således, at de i princippet er til hinder for udbetaling af en eksportrestitution og frigivelse af den sikkerhed, der er stillet i denne henseende, når den omhandlede eksportør ikke var i besiddelse af en gyldig eksportlicens på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen, selv om den faktiske udførsel af de pågældende varer fandt sted inden for den periode, hvor den eksportlicens, der var blevet udstedt til eksportøren, var gyldig.**
- 2) **Bestemmelserne i forordning nr. 612/2009 samt dem i forordning nr. 376/2008 og i forordning nr. 382/2008, sammenholdt med artikel 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, skal fortolkes således, at de i princippet ikke er til hinder for en efterfølgende berigtigelse af udførselsangivelsen, der gør det muligt at afskrive den omhandlede udførsel på licensen, at udbetale eksportrestitutionen på dette grundlag og i givet fald at frigive den stillede sikkerhed.**

Underskrifter